

مکتوب جناب طاهره برای ابطال

مفتریات بعضی از مدعین محبت

طاهره

نسخه اصل فارسی

مکتوب جناب طاهره برای إبطال مفتریات بعضی از مدعین
محبت - کتاب ظهور الحق، جلد ۳، ۱۶۵ بدیع، الصفحة

۲۸۶ - ۲۸۴

﴿ بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾

لَهُ الْحَمْدُ حَمْدًا شَعْشَاعِيَا مَتَلَامِعاً كَمَا أَنْتَ اللَّهُ عَلَى نَفْسِهِ حَمْدًا يَفْضُلُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ كَفْضُلُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَ
الصَّلَاةُ عَلَى عَبْدِهِ الَّذِي اصْطَفَاهُ لَوْلَاهُ وَاجْتِبَاهُ لَحْبَتِهِ وَالسَّلَامُ عَلَى مُبْدِئِ الْإِسْمَاءِ وَأَوْلَى مَنْ سَمِيَّ بِآيَةِ
مَعْرِفَتِهِ وَعَلَى اُنوارِ السَّاطِعَةِ مِنْ طَرَازِ الْقَدْرَةِ وَحُرُوفَ النَّازِلَةِ مِنْ عِمَاءِ الصِّمْدَانِيَّةِ الدَّالَّةِ عَلَى وَحْدَتِهِ وَ
عَلَى الْوَرْقَةِ الْمَبَارَكَةِ مِنْ شَجَرَةِ الْتِي قَدْ غَرَسَهَا يَدُ قَدْرَتِهِ وَالثَّنَاءُ الْأَبْهَى وَالْبَهَاءُ الْمَشْرُقُ مِنْ شَمْسِ الْابْدَاعِ
عَلَى حَمْلَةِ الْأَنوارِ السَّبْحَانِيَّةِ وَالسَّابِحِينَ فِي لَجْةِ الْوَحْدَانِيَّةِ وَالْمُؤْمِنِينَ بِآيَاتِ الطَّالِعَةِ مِنْ أَفْقِ غَيْبَةِ وَلَعْنَةِ اللَّهِ
عَلَى الْمَعْرِضِينَ وَالْمُسْتَحْقِقِينَ لِنَقْمَةِ وَغَضْبِهِ إِمَّا بَعْدِ عَرْضِهِ مِيدَارِدَ مَفْتَقِرِهِ إِلَى اللَّهِ وَمَعْتَصِمِهِ بِجَنَاحِ
وَلَائِتِ آلِ اللَّهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ كَمَّهُ نُوشَّتِهِ إِزْ بَعْضِيِّ إخْوَانِ الدِّينِ رَسِيدٌ كَمَّهُ درِّ مَقَامِ استَفْسَارِ ازْ حَقِيقَتِ
حَالِ بَرَآمِدَهِ يَا سَبْحَانَ اللَّهِ ازْ عَظِيمَتِ امْتِحَانَ وَدَقَّتِ افْتِنَانَ كَمَّهُ بَلَا سَبِبَ وَدَاعِيَةَ نَائِرَهُ فَنَتَهُ رَا درِّ بَيْنِ
فَتَهُ قَلِيلَهُ أَقْلَ مَا يَكَادُ يَوْجَدُ درِّ انْدَاخْتَنَدَهَا إِنَّا ذَا اشْهَدُ اللَّهُ وَأَوْلِيَاهُ بِمَا أَقُولُ وَكَفَى بِهِ شَهِيدًا كَمَّهُ إِنَّ

اقلهءَ ما لا يخصى ذرهءَ دون ما يدعى ادعاءً مقامى را ندارم بهیچ وجه من الوجوه بلکه خود را داخل در زمرهءَ مصدقین نمیدانم و اگر از فرقهءَ مسلمین محسوم فرمایند و در مقام اداء این کلمهءَ عظمى باز دارند همین نفر کبرى ما را کافى است بشنويد ندای مرا اى عشر مصدقین بیوم الدین و مطیعین لامر رب العالمين و بذکر الله العلي الاعلى مطمئن که غربال افتتان در بين شماها در میان است و فلك امتحان لاجل شما در دوران يا مفضل اذا غاب المولى عن ابصار الناس فهم المحجوبون بالغيبة متحدون بالصورة يا ملاء الانوار لا تغلوا في دينكم و لا تقولوا على الله الا الحق بشنويد ندای مرا و باز نگردید باعقاب خود و ساكن نشويده بعد از ایتلاف در مساكن اهل خلاف فاصبحوا في دین الله اخوانا على خط السوأ فان الله يحب ان تكون قلوبكم مراتا لاخوانکم انتم تتعكسون فيهم و هم يتعكسون فيکم هذا صراط الله العزيز بالحق و هو الله كان عليا عظيما يا ملاء الاصحاب بلعوا حکم الله الى من هو مثلکم حيرانا و سکرانا من يدعو من دون الذکر حجه لنفسه فقد ادعى للرحمه و لدا من اخذ من دونه و ليجهة نفسه اخذ اربابا من دون الله فمن قال في حقه بعضا من القول فقد ارتد عن دينه فيمت و هو كافر الله اكبر که چه مقدار دقیق است این صراط و چه قلیل است قائم در تحت این فسطاط هر چند سکوت در این مقام اولی زیرا که امر مفوض الى الله است احدي را یارای تنطق و تهمز نیست انک لا تهدی من احبت شاهد بر این مداع است و لا تحرک لسانک لتعجل به ناطق بر مفهوم و حکمش باهر و هویدا است زیرا که یوم یوم او و مقام مقامش اکاد اخفیها لتجزی کل نفس بما تسعی و لكن در مقام شکایت از نفس متغفل بین اطباق هواي خود در نزد اخوان صفا آمد که اصلا ابدا بوی طلب بمشامش نرسیده و از جام محبت نوشیده و حقیقت این حکم عظیم را باقتضای لا یکلف الله نفسا الا وسعها نفهمیده بلکه در صحراي تیه خیالات خود سرگردان و از بادهء غفلت او را سکران می یابم آه ثم آه که چه مقامی را طالبیم و در چه وادی رحل اقامت افکندهايم و اما شأن آیات نازلهء از عالم عماء باذن الله العلي الاعلى در حق این اقلهءَ ما يخصى من باب الفضل و جاري من غير استحقاق است و معانی بارقهء از غیاہ کلمات این آیات در مقام خود است و لا تغلوا في دینکم و لا تجعلوا الله اندادا بحق الحق و بحق اولیائه السائرين الى الحق که بیزارم از کسی که نسبت محبت بیندهء خاطهء جاھلهء دائره در وادی حیرت دهد و یا اینکه تخیل و خطور نماید که شاید کاتبهء این ورقه در مقام اضمحلال نفس میباشد که این نوع کلمات از او در مقام صدور است بشنويد ندای مرا لا تغلوا في دینکم و لا تسموا امة من اماء الله حجه من دون حجه الله و تحسبوه هيما و هو عند الله عظیم بدانید که مؤمن لا یوصف میباشد و مرتبهء او عظیم عند الله است چنانچه فرموده بود لسان الله ناطق تعالی ذکره و روح من في ملکوت الامر و الخلق فدا من احبه که تفسیر سورهء یوسف وصف یک مؤمن نمیشود چرا بخض شنیدن يا صلحاء النجباء غلو در دین خود مینمائید او شاهد من است که کل مصدقین را که تصدیق نموده اند حقیقة و

صدقان ایشانرا حجج الله و خلفاً لله و صفوته الله میدانم و در مقام ایشان اقتران بوصف را جائز نمیدانم و بنور الله متظرم که در دعوای خود محقق چرا اینقدر ظرفها تنگ است و در عالم خود و اهل شهود واقف میباشدند یا اهل العماء القوا ما فی یعنیک من سبحات الدقائق و اعرجا الى معراج الحقائق فان العمر قد قضت و الايام قد تصرمت و ما بقى من المهلة شيئاً و سلام من الرحمن على التابعين لذکر الله العلي بالحسان صلوة بدیعة علیهم فی كل حين و آن ان الحمد لله رب الانس والجان يا کاتب الورقة يالخی و یا قرة عینی البته قلب مبارک را مشوش از این نوع مقولات مفرما و بر دین حقيقی خود ثابت باش و در نهایت رفق و محبت سلوک با اخوان دینی خود بفرما که اصل بنیان ایمان محبت ایشان است اگر ازین نوع کلمات بشنوی سینهء مبارک را تنگ مگردان بدانکه مؤمن لا یوصف است و اگر بشنوی که مدعی حجت میباشد و در مقام اثنينت واقف او را بلسان خوش با حسن وجه ردع فرما البته مگذار که ذرات حزن و غبار بر مرأت قلب طاری شود که از سیر الى الله وا میدارد شما را و از دعای خیر این حقیره را فراموش نفرما و در هر حال ناظر الى الله باش و حکم خود را از کسی که اقرب بتو میباشد طلب فرما ادعوه تضرعاً و خیفة و من یتّق الله یجعل له مخرجاً اتّقوا الله یعلمکم الله و قولوا قولـا سدیدا بدان برادر جان من که شیطان با جنودش متوجه این فئه قلیلهء اقل میباشد البته او را بخود رخنه مده و ان کید الشیطان کان ضعیفا